

Alles søster

Det finnes et enormt lys fra en ganske så liten fysisk kropp i verden i dag, og har faktisk gjort det i lengre enn de siste 112 årene, og det er gjennom skikkelsen til den elskelige, enkle og oppriktige, kinesisk-fødte Teresa Hsu (f. 1898)! Det må gi stort håp og trøst til alle bare å vite om selve eksistensen til Teresa Hsu – om hennes vidunderlige liv og arbeid. Jeg kan ikke tenke på noe bedre nålevende ideal for menneskeheten, og jeg anser det som en stor ære å få denne muligheten til å forsøke å forme i ord bitte lite grann av den veldige heder som tilhører Teresa Hsu.

Jeg håper hun vil tilgi at jeg bruker alle disse – visselig velfortjente – store ordene om henne, som trolig ikke finnes i hennes eget ordforråd, eller i det minste ikke i hennes egne tanker om seg selv i hennes eget sinn. Men akkurat det er noe av det som imponerer meg mest ved henne – hennes enkle, beskjedne og fullstendig naturlige vesen og oppførsel. Hun er selve legemliggjørelsen av selvoppofrende tjeneste, som på sanskrit kalles 'seva'. 'Seva' er selvoppofrende tjeneste kun for tjenestens skyld, uten noen tanke på gode gjerninger eller å høste de gode fruktene derav. En gjør bare det som er mest tiltrengt der og da, og yter helhjertet og i samsvar med det beste en evner, i ren kjærlighet til livet. Jeg tror dette er selve hennes liv og misjon i et nøtteskall.

Jeg sa innledningsvis at hennes fysiske kropp er ganske liten, men la ingen bli narret av manglende størrelse: Hennes sinn og hjerte er grenseløse, og fullstendig universelle i deres livsanskuelse! Og dette er et annet veldig imponerende karaktertrekk ved henne. Hun slutter seg ikke til noen bestemt religion, åndelig retning eller filosofisk skole. Hun er fullstendig hevet over alle disse, nettopp fordi hun er så fullkomment naturlig. Hun er det som i sannhet hver og en av oss er helt naturlig – slik vi virkelig er i vårt innerste vesen, uberørt av våre sinns forvirringer. Bare en slik fri og stor sjel (mahatma) kan ytre ord som disse:

“Hele verden er mitt hjem, alle levende vesener er mine brødre og søstere, selvoppofrende tjeneste er min religion.”

Med disse særdeles enkle og klare ordene, som så godt som alle umiddelbart kan gjenkjenne og anerkjenne, sammenfatter hun hele idealet for menneskelig liv og levevis i fullstendig harmoni med visdom, kjærlighet og selvoppofrelse. Som min lærer-venn fra India, Swami Paramananda (1954-1999) pleide å si: ”Vi trenger ikke flere religioner – vi trenger medmenneskelighet.” Teresa gjennomførte denne sannheten i sitt liv allerede mange år før min lærer-venn ble født, og har ved sitt eksempel gjort det praktisk for hver enkelt av oss.

I et av sine sitater som er publisert på hennes stiftelses nettsider (hearttoheart.org), sier hun: ”Ingen har noen gang forklart religion eller åndelighet tilfredsstillende for meg. **Min religion er min samvittighet, og min samvittighet veileder meg.**” Bare en virkelig åndelig person kan ytre slike ord, ha et rent nok sinn til å kunne erkjenne sannheten i dem og den kolossale styrken til faktisk å følge dem i det daglige liv. For åndelighet handler om enkelhet, enhet og naturlighet. Det er følelsen og erkjennelsen av at ”det samme hjerte banker i oss alle”, uansett hvilke tilsynelatende forskjeller som måtte fremstå på livets overflate. Min lærer-venn Paramananda sa at det er tre ting som må være til stede for å oppfylle åndelighet: Visdom, Kjærlighet og Selvoppofrelse. En åndelig person må ha både visdom og kjærlighet (universell, uten forskjell), og resultatet av det vil bli selvoppofrelse eller uegennyttig tjeneste. Enhver som er etablert i dette, trenger ikke å slutte seg til noen religion. Han eller hun,

som Teresa, følger kun sin samvittighet, som er Fullkommenhetens stemme – våken hos noen og sovende hos andre. Jeg er virkelig glad for at Teresa har sagt dette, for det gir håp for mange om at en kan leve et godt og edelt liv uten å måtte anta en religion eller å måtte følge en spesiell åndelig tradisjon. ”En god samvittighet er den beste guddom,” sier et klokt, gammelt engelsk ordtak. Og jeg vil tilføye at det ikke er noen medmenneskelighet eller overhodet noen menneskelig utvikling i det hele tatt, uten den aktive tilstedeværelsen av samvittighet.

Når det gjelder ’religion’ er det et villedende ord som bevirker atskillelse mellom Gud og mennesket. Sanskritordet ’dharma’, som er helt forskjellig, men som vanligvis feilaktig blir oversatt som ’religion’ på norsk, er mye mer beskrivende for hva folk føler når de tenker på disse begrepene: Det er det prinsippet som får livet til å skyte fart i sin utvikling, utmerke seg og å åpenbare seg som livskunst. Det løfter alle ting opp og bringer livet til fullkommenhet. Og den drivende kraften i dette er vår våkne og aktive samvittighet!

Takket være min lærer-venn ble jeg invitert til å delta som en av tre hovedtalere ved det internasjonale fredssymposiet ”Veier til fred” ved Griffith University i Brisbane, Australia, i september 2003. Der hadde jeg den store glede å møte Teresa og hennes medarbeider Sharana Rao. Teresa vant raskt tilhørernes sympati med sitt rede, herlige smil og sin klingende, smittende latter. Og dette er et tredje karaktertrekk som jeg ønsker å fremheve hos Teresa Hsu: Hennes vidunderlige vittighet og humor – alltid positiv, glad og munter. I tillegg har hun en briljant og humoristisk måte å fortelle historier på som med letthet fanger hennes tilhøreres fulle oppmerksomhet. Alt gjøres så svært, svært yndig med den største hengivelse, vennlighet og kjærlighet. I og med at jeg hadde tilbrakt mange år i India, var jeg vant til å kalle enhver kvinne, ung eller gammel, for ’mor’ – så jeg kalte Teresa for ’mor’. Men hun forholdt seg til meg som en søster, og en sann søster i ånden er hun visselig.

Som nordmann i Norge, hvor Nobels Fredspris hvert år utdeles til en som er mer eller mindre verdig til å motta en slik stor hedersbevisning, og som noen ganger, dessverre, er fullstendig uverdigg for en slik unik utmerkelse, kan jeg ikke hjelpe for å tenke på at Teresa Hsu ville være den beste kandidaten i hele den vide verden til denne høyeste av alle menneskelige æresbevisninger. Uten tvil fortjener hun den personlig, skjønt jeg tror hun neppe ville ha akseptert slik ståhei omkring sin egen person. Men for hennes arbeid og for den offentlige anerkjennelsen av hennes eksempel, ville en slik handling utløse en stor symboleffekt over hele kloden. Og den ville gi inspirasjon og et praktisk ideal for hele menneskeheten.

Uansett om man mottar priser eller ikke, så er det viktige nå at verden har et tvingende behov for tilstedeværelsen av mange aktive, bevisst oppvåkne, samvittighetsfulle, selvstendige og sterke søstre som Teresa, som vil arbeide, snakke, tenke og forholde seg til sine medmennesker, til livet og til hele verden akkurat slik som Teresa Hsu.

Jeg ber til alle disse søstrene om at din kjærlighet, ditt arbeid og din godvilje må fortsette for evig og alltid!

Av
en hengiven bror,
Bjørn Pettersen.

Tronfjell Fredsuniversitet
2560 Alvdal.

Fra: *Raymond Loh*: **Heart to Heart with Teresa Hsu**, side 190, Penang 2011, ISBN 978-967-10342-0-0. Artikkel skrevet av BP 15.09.2010).